

bejdsskadereform skal finansieres af erhvervslivet.

Vi er derfor tilfredse med, at der ifølge lovforslaget nedsættes et arbejdsskadeudvalg med deltagelse af arbejdsmarkedets parter, og at udvalgets primære opgave netop skal være at overveje ulykkesbegrebet.

På den anden side bør disse overvejelser ikke føre til, at alle nødvendige ændringer af loven udsættes. Vi ser derfor med tilfredshed på den opdeling, som regeringen har foretaget, således at en række af kritikpunkterne imødekommes allerede på nuværende tidspunkt og ikke skal afvente udfaldet af udvalgsarbejdet.

På dette grundlag kan Venstre støtte regeringens forslag.

Jan Petersen (S):

Det nuværende arbejdsskadesystem er ikke godt nok. For de over 50.000, der hvert år rammes af en arbejdsulykke eller en arbejdsbetinget lidelse, virker systemet urimeligt og uretfærdigt. Der er for mange arbejdsulykker, der ikke dækkes erstatningsmæssigt, og der er for få erhvervssygdomme, der anerkendes. Dertil kommer, at sagsbehandlingen er alt for langsom.

Nu har vi lige overstået førstebehandlingen af regeringens perspektivløse og ødelæggende forslag på arbejdsmiljøområdet. Arbejdsmiljøet er ikke nogen prioritet hos denne regering, og virkningen vil blive, at der bliver flere ofre for dårligt arbejdsmiljø på det danske arbejdsmarked.

Kl. 18.20

Dette lovforslag fra regeringen handler så netop om de mange tusinde, der hvert år må betale med deres helbred ved at gå på arbejde, på et arbejde, der gør dem syge, og som for utrolig mange skærer 10, 15, ja, måske 20 år af deres tid på arbejdsmarkedet væk til skade for dem selv og til skade for det danske arbejdsmarked og samlet set også til skade for det danske samfund. Vi mangler simpelt hen deres indsats, og de mangler de nødvendige arbejdsår for også at kunne betrygge en god alderdom.

Det her lovforslag løser imidlertid ingen problemer. Det viser, som de foregående lovforslag også gjorde, en regering, der er uambitiøs. Lovforslaget tager ikke stilling til det grundlæggende problem i arbejdsskadelovgivning, nemlig at arbejdsskadebegrebet er for snævert. Det er denne problemstilling, der skal løses i en arbejdsskadereform, og her har regeringen leveret et uanvendeligt hjørnespark.

Problemet gemmes i et udvalgsarbejde, hvor man kun skal beskæftige sig med arbejdsulykker og ikke med erhvervssygdomme, hvor merudgifter skal finansieres gennem nedskæringer, og hvor erhvervslivet ikke må belastes. Kort og godt er regeringens strategi, at erhvervssygdomme tør man ikke gå ind i, og en eventuel anerkendelse af flere arbejdsulykker medfører lavere erstatninger til alle.

Regeringen vil ikke anerkende realiteten, nemlig at skal arbejdsskadesystemet forbedres, koster det de virksomheder penge, som hvert år ekspederer danske lønmodtagere ud af arbejdsmarkedet over på sygedagpenge, førtidspension og dermed også på offentlig forsørgelse.

Vi har en regering, der er parat til at sende over en milliard kroner ud i sygehusvæsenet – det skal jeg ikke kritisere – men den vil ikke bruge penge på at forebygge, at mennesker overhovedet får brug for netop det sygehusvæsen, fordi de ikke bliver syge, og fordi de ikke skal komme til skade af at gå på arbejde. Derfor vil man ikke sende regningen til skadevolderen, så skadevolderen kunne interessere sig noget mere for netop at undgå at skade medarbejderne.

Nu sagde jeg før, at der ikke er nogle forbedringer i det her, og dog, lovforslaget indeholder en række delelementer fra Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres reformpakke på arbejdsskadeområdet. Formålet er at nedbringe sagsbehandlingstiden. Desuden omfattes selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller. Lovforslaget udvider også adgangen til at betale for sygdomsudgifter og standardiserer midlertidige erstatninger for tabt erhvervs-evne.

Det kunne have været spændende at hoppe om bord i, fordi det er jo i og for sig godt nok. Det er jo loven brugt eller genanvendt, eller hvad man nu vil. Men problemer med regeringens anvendelse af dele af vores forslag er, at det sker uden sikkerhed for, at det grundlæggende problem med selve arbejdsskadebegrebet bliver løst, og at regeringens ambition gennem sommerens udvalgsarbejde ikke efterlader håb om en sådan løsning.

Et udvidet arbejdsskadebegreb medfører et mere retfærdigt arbejdsskadesystem. Det skal det, fordi flere skal have anerkendt deres arbejdsskade og flere erhvervssygdomme skal anerkendes, for det betyder færre klager og mindre behov for at få afprøvet afgørelserne. Og på det grundlag er det så forsvarligt at ændre på klage-